

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς τιμὰς εἰσαγωγῆς τοῦ εἴδους τούτου εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν παρατηροῦμεν, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1957 αὐταὶ σημειοῦνται εἰς Γ. Μ. 0,935 διὰ τὰ ἑλληνικὰ καὶ 0,879 διὰ τὰ τουρκικὰ. Ἡ διαφορὰ αὕτη δικαιολογεῖται ἐκ τῆς ὑπάρξεως μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων ποσότητος συκοπολτοῦ καὶ βιομηχανικῶν σύκων. Κατὰ τὴν τρέχουσαν ἐξαγωγικὴν περίοδον μέχρι τῆς 28.2.1958 μεταξὺ τῶν πρὸς τὴν Δυτ. Γερμανίαν ἐξαχθέντων 1.993 τόννων σύκων, οἱ 232 ἦσαν βιομηχανικά, οὕτω δὲ ἡ μέση τιμὴ τῆς ἐξαχθείσης ποσότητος ὑπερβιβάζετο ἀπὸ £Τq. 0,933 εἰς £Τq. 0,890 (\$ 0,333 καὶ \$ 0,318 μετὰ τὴν ἐπίσημον τιμὴν συναλλάγματος) κατὰ χιλιογράμμον. Αἱ μέσαι τιμαὶ ἐν Σμύρνῃ ἦσαν 61,22 γρ. τὸ χιλιογράμμον διὰ τὴν ἀνωτέραν ποιότητα βρωσίμων σύκων, 49,16 γρ. διὰ τὴν δευτέραν ποιότητα. Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἐπιδοτοῦνται αἱ ἐξαγωγαὶ τοῦ εἴδους τούτου, καὶ δὴ τῶν ἀποσύκων (25 γρ. κατὰ χλγρ.), τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ἀρκεταὶ ποσότητες ἀπώλητοι.

Ἡ ποσοτικῶς μειωμένη τουρκικὴ παραγωγή βρωσίμων σύκων τοῦ παρελθόντος ἔτους συνετέλεσεν εἰς τὴν ὑψωσιν τῶν τιμῶν τοῦ εἴδους κατὰ ποσοστὸν 20—30 ο) ἔναντι τοῦ 1956.

Μία ἴσως καλυτέρα συσκευασία καὶ ποιοτικὴ ἐπιλογή τῶν ἐξαγομένων τούτων ξηρῶν καρπῶν θὰ ἐξησφάλιζε πληρέστερον τὴν θέσιν των εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Δ. Γερμανίας καὶ θ' ἀνέκοπτε τὴν τάσιν μειώσεως τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγωγῶν ἐπ' ὠφελεία τῶν ἐκ Τουρκίας τούτων, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐνίσχυε τὰς καθ' ὅλου ἐξαγωγὰς μας τοῦ εἴδους, αἵτινες ἐπ' ἐσχάτων ἐμφανίζουσι σημεῖα κάμψεως.

Πέραν ὅμως τῆς προσπάθειας διὰ τὴν καλυτέραν ἐμφάνισιν καὶ ποιότητα, ἰδιαίτερα φροντίς πρέπει νὰ καταβληθῇ διὰ τὴν ἐγκαιρον ἐξαγωγὴν ἐνὸς προϊόντος, τοῦ ὁποίου ἡ διάθεσις εἶναι χρονικῶς περιωρισμένη, συμπύπτοσα ἰδίᾳ μετὰ τὰς μεγάλους ἑορτὰς τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ὡς ἰδιαίτερος σημειώνει τὸ Ἐπιμελητήριον τοῦ Ἀμβούργου.

Ἀμύγδαλα καὶ ἄλλοι ξηροὶ καρποί.

Οἱ λοιποὶ, πλὴν τῶν σταφίδων καὶ τῶν σύκων, ξηροὶ καρποὶ, εἰς περιωρισμένας παρ' ἡμῖν παραγόμεναι ποσότητας, δὲν παρουσιάζουσι ἀξιόλογον ἐξαγωγικὴν κίνησιν οὔτε γενικῶς οὔτε πρὸς τὴν Γερμανίαν. Μόνον περὶ ἐξαγωγῶν ἀμυγδάλων δύναται νὰ γίνῃ λόγος, τοῦ εἴδους ὅμως τούτου αἱ ἐξαγωγαὶ κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον εἶναι ἐξαιρετικῶς περιωρισμένα. Ἐναντι 974 τόννων κατὰ τὸ 1937 καὶ 1.044 κατὰ τὸ 1938 ἐξήχθησαν μόνον κατὰ τὰ ἔτη 1954 καὶ 1955 ὅπωςδὴποτε ἀξιόλογοι ποσότητες (τόννοι 167 καὶ 284 ἀντιστοιχῶς), ἐνῶ κατὰ τὰ ἔτη 1953 καὶ 1956 αἱ ἐξαγωγαὶ μόλις ἔφθασαν τοὺς 27 καὶ 39 τόννους. Κατὰ τὸ 1957 αἱ ἐξαγωγαὶ ἀνῆρχοντο εἰς 9 τόννους.

Ἡ Αἴγυπτος, ἡ ὁποία προπολεμικῶς ἠγόραζεν ἀξιολόγους ὅπωςδὴποτε ποσότητας, εἰς οὐδεμίαν σχεδὸν προέβη ἀγορὰν μεταπολεμικῶς, ἐνῶ ἡ Γαλλία μόνον κατὰ τὸ 1955 ἠγόρασεν 171 τόννους.

Ἡ Γερμανία καὶ προπολεμικῶς καὶ μεταπολεμικῶς ἐλαχίστας ποσότητας ἀμυγδάλων εἰσάγει ἐξ Ἑλλάδος, προμηθεύεται ὅμως αὕτη ἀξιολόγους ποσότητας τοῦ εἴδους τούτου ἐξ Ἰταλίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Μαρόκου καὶ Ἰράν, ὡς δεικνύει ὁ ἀκόλουθος πίναξ: